

Constituir el Claustre de la transició

El nou Claustre de la Universitat de València es va constituir ahir i va renovar els seus representants en la Junta de Govern. Serà precisament la nova Junta l'encarregada d'adaptar el procés d'elecció del rector a allò que estableix la nova Llei Orgànica d'Universitats (LOU) que entra en vigor el pròxim dia 13 de gener. **Pàg. 3**

Una 'llibreria jesuïta' a La Nau

Una exposició que reconstrueix allò que podria anomenar-se una *llibreria jesuïta* pot visitar-se a l'edifici històric de la Universitat al carrer de la Nau. L'expulsió dels jesuïtes va provocar que el seu fons bibliogràfic passara a mans de la Universitat. Amb aquest material i altre de diverses procedències s'ha bastit l'exposició. **Pàg. 8**

DIT I FET

BEQUES

BEQUES WARDWELL PER A JOVES MUSICÒLEGS

Convoca: Ambaixada de la República Federal d'Alemanya.
Objecte: Perfeccionament d'estudis musicals.
Sol·licitants: Estudiants de música espanyols menors de 29 anys.
Dotació: 800 euros nets al mes, ajuda a viatges i suplementos.
Termini: 31 de gener del 2002.
Durada: 10 mesos.
Més informació: A l'Ambaixada de la República Federal d'Alemanya a Madrid. Telèfon: 91 557 90 00.

BECA A LA INVESTIGACIÓ 25 D'ABRIL VILA DE BENISSA

Convoca: Ajuntament de Benissa.
Objecte: Investigació sobre Benissa o la comarca de la Marina Alta.
Sol·licitants: No s'especifiquen els requisits.
Dotació: 2.103,54 euros.
Termini: 28 de gener del 2002.
Durada: Fins a setembre del 2002.
Més informació: Ajuntament de Benissa. Telèfon: 965 73 28 55.

PREMI NICOLÁS PÉREZ PER A TESIS DOCTORALS EN DRET I CIÈNCIA POLÍTICA

Convoca: Centre d'Estudis Polítics i Constitucionals del Ministeri de Presidència.
Objecte: Promoure la investigació en el camp de les ciències socials, especialment en Dret Constitucional i Ciència Política.
Sol·licitants: Alumnes que hagen defés i aprovat la tesi en Dret Constitucional i Ciència Política en el curs acadèmic 2000-2001.
Dotació: 3.005,6 euros.
Termini: 28 de febrer del 2002.
Més informació: BOE 12 de desembre del 2001.

CONCURS DE TESIS DOCTORALS SOBRE ELS ENS TERRITORIALS A LA UNIÓ EUROPEA

Convoca: Comité de les Regions d'Europa.
Objecte: Premiar tesis que versen sobre el paper de les ciutats i les regions en la creació d'un continent sense fronteres.
Sol·licitants: Tesis doctorals en Ciències Socials acabades el 2001 i que no hagen guanyat cap premi.

Dotació: Primer premi de 2.000 euros, segon premi de 1.000 euros i ajuda a la publicació.
Termini: 31 de gener del 2002.
Més informació: Servei de Relacions Institucionals, telèfon: 963 539 978.

PREMIS DEFENSA 2002

Convoca: Ministeri de Defensa.
Objecte: Premis per a treballs (tesis doctorals, tesines, projectes d'investigació, etc.) originals sobre temes relacionats amb la defensa, la pau i la història militar.
Sol·licitants: Estudiants espanyols universitaris.
Termini: 31 de gener del 2002.
Durada: La d'un programa de doctorat. **Més informació:** BOE del 18 d'abril del 2001.

AJUDES A LA MOBILITAT DEL PROFESSORAT D'UNIVERSITATS ESPANYOLES I ESTRANGERS

Convoca: Ministeri d'Educació i Cultura.
Objecte: Programa nacional d'ajudes a la mobilitat. Modalitat B1 i submodalitat B1-2.
Sol·licitants: Joves doctors i tecnòlegs, estrangers o espanyols residents a l'estranger.
Dotació: Entre 1.240 i 2.270 euros al mes, viatges i assegurances.
Termini: 30 d'abril del 2002.
Durada: Mínima de 9 mesos i màxima de 12.
Més informació: BOE del 29 d'octubre del 2001.

AJUDES PER A ESTADES PREDOCTORALS A CENTRES D'INVESTIGACIÓ NO VALENCIANS

Convoca: Presidència de la Generalitat Valenciana.
Objecte: Adquisició de noves tècniques, accés a instal·lacions científiques, consulta de fons i altres activitats d'interés per al projecte doctoral.
Sol·licitants: Actuals becaris predoctorals de la Generalitat Valenciana.
Dotació: Entre 800 i 1.000 euros al mes, segons país i viatges.
Termini: 16 de gener del 2002.
Durada: Mínima d'un mes i màxima de 6 durant l'any 2002.
Més informació: DOGV del 7 de desembre del 2001.

BEQUES I AJUDES A LA INVESTIGACIÓ A LA HARVARD UNIVERSITY

Convoca: Real Colegio Complutense.
Objecte: Beques per al postgrau i projectes d'investigació en qualsevol centre o facultat de la Harvard University.
Sol·licitants: Investigadors espanyols preferentment vinculats a institucions acadèmiques.
Dotació: A determinar per la institució d'origen i el Real Colegio Complutense.
Durada: Curs acadèmic 2002-2003.
Més informació: www.ucm.es

SUBVENCIONS PER A VIATGES D'ESTUDIS A LA REPÚBLICA FEDERAL D'ALEMANYA

Convoca: Ambaixada de la República Federal d'Alemanya.
Objecte: Ajudes per a viatges d'estudis de grups d'investigadors i estudiants estrangers a Alemanya.
Sol·licitants: Titulats superiors i estudiants de l'últim any de carrera amb bon expedient acadèmic.
Dotació: Entre 677 i 920 euros al mes, viatges i assegurances.
Termini: 27 de març del 2002.
Durada: De l'1 d'octubre del 2002 al 31 de juliol del 2003.
Més informació: Ambaixada de la República Federal d'Alemanya. Telèfon: 915 57 90 00.

BEQUES D'AMPLIACIÓ D'ESTUDIS A PAÏSOS DE LA UNIÓ EUROPEA

Convoca: Fundació Caixa Madrid.
Objecte: Estudis de doctorat, màsters o investigació postdoctorals a països de la Unió Europea, tret d'Espanya, i als Estats Units.
Sol·licitants: Titulats espanyols (preferentment menors de 35 anys) amb bon nivell en l'idioma del país de destinació.
Dotació: Viatges, matrícula, dotació anual de 16.227,33 pessetes i assegurança.
Termini: 7 de març del 2002.
Durada: Curs 2002-2003.
Més informació: www.cajamadrid.es

CURSOS

ELS PROJECTES SOCIALS DES DE LA PERSPECTIVA PEDAGÒGICA

Organitza: Departament de Teoria de l'Educació. Facultat de Filosofia i CCEE.
Duració: De l'11 de gener al 2 de febrer.
Crèdits: 40 hores.
Preu: 90.15 euros per a la comunitat universitària, 120.20 per al públic en general.
Lloc: Aulari III (Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació).
Més informació: <http://sestud.uv.es/scripts/seu/oferta.idc>

ACCES AL MON LABORAL. LES PROVES DE SELECCIO

Organitza: Servei d'Extensió Universitària.
Duració: Del 14 al 18 de gener.
Lloc: Aula 101. Facultat de Geografia i Història.
Preu: 45.08 euros per a la comunitat universitària i 63.11 per a la resta.
Crèdits: 20 hores.
Més informació: <http://sestud.uv.es/scripts/seu/oferta.idc>

MERCAT DE TREBALL: PROFESSIONS AMB FUTUR

Organitza: Associació de Dones Empresàries.
Duració: Del 14 al 18 de gener.
Crèdits: 20 hores.
Lloc: Aula 024 de la Facultat de Geografia i Història.
Preu: 45.08 euros per a la comunitat universitària i 63.11 per al públic en general.
Més informació: <http://sestud.uv.es/scripts/seu/oferta.idc>

SISTEMES CONNEXIONISTES SUPERVISATS: ANALISI I APLICACIONS

Organitza: Departament d'Enginyeria Electrònica.
Duració: Del 17 de gener a l'1 de febrer.
Crèdits: 30 hores.
Lloc: Departament d'Enginyeria Electrònica. Campus de Burjassot.
Preu: 67.61 euros per a la comunitat universitària i 85.64 per al públic en general.
Més informació: <http://sestud.uv.es/scripts/seu/oferta.idc>

ESPORTS D'HIVERN

Organitza: Centre Excursionista de València.
Modalitats: Esquí Nòrdic. Iniciació a l'Esquí de Telemark i de Fons. Esquí de Muntanya.
Lloc: Alta Muntanya nivell 1. Excursionisme nivell 2, etc.
Més informació: Al telèfon 96 391 16 43.

BALLS LLATINS

Organitza: Servei d'Educació i Física i Esports.
Duració: Del 4 de febrer al 15 d'abril.
Horari: Dilluns, de 18 a 20 hores.
Lloc: Servei d'Educació Física i Esports.
Més informació i automatrícula: <http://www.uv.es/sesport> i al telèfon 963 98 32 33.

CISCO CERTIFIED NETWORKING PROFESSIONAL

Organitza: Institut de Robòtica de la Universitat de València
Duració: De febrer a juny.
Lloc: Institut de Robòtica.
Horari: Divendres, de 16 a 21 hores, i dissabtes, de 9 a 14 hores.
Preu: 751,27 euros.
Més informació: <http://netacad.uv.es> o Santiago.Felici@uv.es

EDUCACIÓ MUSICAL: UNA PERSPECTIVA EVOLUTIVA

Organitza: Escola Universitària de Magisteri Ausiàs March. Departament de Didàctica de l'Expressió Musical, Plàstica i Corporal.
Duració: Del 25 de gener al 16 de febrer.
Crèdits: 40 hores.
Lloc: Aules de l'Escola Universitària. C/Alcalde Reig 8.
Preu: 90.15 euros per a la comunitat universitària i 120.20 per al públic en general.
Més informació: <http://sestud.uv.es/scripts/oferta.idc>

PILOTA VALENCIANA. NIVELL II. CURSOS CURRICULARS DE LLIURE ELECCIÓ

Organitza: Servei d'Educació Física i Esports.
Duració: 19, 21, 26 i 28, 4, 6, 11, 20 i 25 de març, i 11 d'abril.
Lloc: Frontó del Pavelló Poliesportiu. Carrer Menéndez Pelayo 19.
Horari: De 18 a 21 hores.
Més informació: <http://www.uv.es/sesport> i al telèfon 963 98 32 33.

MONITOR DE CENTRE DE VACANCES

Organitza: Centre Excursionista de València.
Duració: Del 25 de febrer al 8 de maig del 2002.
Crèdits: 250 hores.
Lloc: Escola Valenciana d'Aire Lliure. Plaça Tavernes de la Valldigna 4. València.
Preu: 123,21 euros.
Més informació: Centre Excursionista de València, telèfon: 963 91 16 43.

CLAUSTRE Constituït el nou Claustre de la Universitat de València

La Junta de Govern adaptarà a la LOU el procés d'elecció del rector

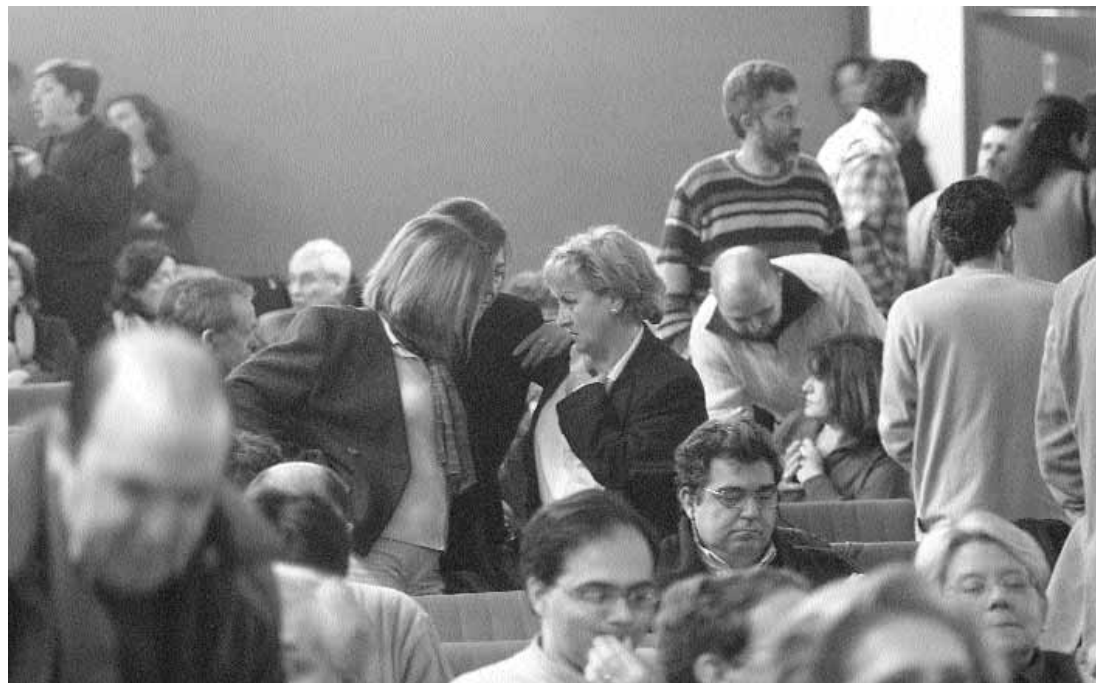
REDACCIO

El nou Claustre de la Universitat de València es va constituir ahir i va renovar els seus representants en la Junta de Govern. La nova Junta de Govern serà l'encarregada d'adaptar el procés d'elecció del rector a allò que estableix la nova Llei Orgànica d'Universitats (LOU) que entra en vigor el pròxim dia 13 de gener.

El nou Claustre va elegir els set membres de la mesa, la presidència del qual va correspondre a la professora Isabel Morant. Junt amb l'elecció dels nous membres en la Junta de Govern, el Claustre va renovar els seus representants en el Tribunal de Greuges, en el jurat de selecció de becaris, Junta Electoral i diverses comissions universitàries de caràcter estatutari.

El rector, Pedro Ruiz Torres, va presentar un informe en què va explicar la importància de la constitució del nou Claustre, ja que, encara que aquest òrgan s'havia renovat en les eleccions del passat 29 de novembre, no s'havia encara constituït.

Ruiz Torres va recordar que el passat mes de novembre es va aprovar la normativa electoral per a les eleccions a rector convocades per la Junta de Govern per al 26 de febrer. Amb l'entrada en vigor de la Llei, segons estableix en les seues disposicions transitòries, els rectors que hagen de ser renovats entre el període d'entrada en vigor de la Llei i l'apro-

Un moment del claustre celebrat ahir.

vació dels nous Estatuts hauran de ser elegits d'acord amb el que estableix la LOU (sufragi universal ponderat per estaments), però el procediment serà establert per la Junta de Govern. Per tot això, va explicar el rector, s'ha convocat una sessió de la Junta de Govern per a dilluns que ve dia 14 (un dia després de l'entrada en vigor de la LOU) per a procedir a la necessària adaptació a la nova normativa.

El rector va anunciar al Claustre la proposta que portarà a la Junta de Govern. Les més destacades són les següents:

- Convocatòria de la primera volta

d'eleccions a rector per al 26 de febrer.

- Data límit de presentació de candidats a les 14 hores del 16 de gener per part del 5% dels membres del Claustre.

- Període de campanya electoral entre l'11 i el 25 de febrer.

- Reunió del Claustre el 25 de febrer perquè els candidats exposen els seus programes i equips, ja que el Claustre té la capacitat de revocació del rector.

- Establir els col·legis i mesos electorals, així com els percentatges de vots que corresponen a cada sector de la comunitat univer-

sitària en el marc del que fixa la nova llei.

- Fixar per al dia 6 de març la data de la segona volta en el cas que cap candidatura obtinga la majoria de vots ponderats.

En el seu informe, el rector va recordar també que abans del pròxim 13 de juliol s'haurà de constituir un nou Claustre d'acord amb el que estableix la LOU i, elegit aquest, haurà de constituir-se l'anomenat Consell de Govern provisional, que serà l'òrgan encarregat, segons la nova llei, d'adoptar les normes per a l'aplicació de la LOU en tot allò que els Estatuts s'oposen a la mateixa.

NOMENAMENT

Carme Gràcia i Enric Guinot, nous membres de l'IEC

REDACCIO

Els professors de la Universitat de València Carme Gràcia i Enric Guinot han estat nomenats membres de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). La proposta va ser aprovada en la sessió plenària del 17 de desembre. D'aquesta manera, els dos professors passen a ser membres numeraris de l'Institut.

Enric Guinot (Castelló de la Plana, 1956) és doctor en Història i professor d'Història Medieval de la Universitat de València. Va fer la seua tesi doctoral sobre el senyoriu feudal del Orde Militar de Santa Maria de Montesa en els segles XIV i XV i s'ha dedicat especialment a les comarques del Maestrat de Castelló. És autor de diversos llibres, com ara *Feudalismo en expansión en el Norte valenciano* (1986), *Cartes de poblament medievals valencianes* (1991) o *Els fundadors del Regne de València. Repoblament, antropomínia i llengua a la València medieval* (1999), en dos volums. També ha participat en nombrosos congressos d'història i publica en revistes especialitzades en Història Medieval. Actualment és president de l'Associació Valenciana d'Amics dels Molins.

Carme Gràcia (València, 1947) és catedràtica d'Història de l'Art de la Universitat de València i professora en aquesta universitat. Ha sigut directora del Museu de Belles Arts Sant Pius V de València (1990-93) i és directora honorària del mateix. A més, ha desenvolupat la tasca de directora de l'Institut d'Art de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigació de la Generalitat Valenciana (1990-95), entre altres. És autora de nombrosos llibres, com ara *Història de l'Art Valencià* (1995), *Història de l'Art del segle XIX* (2000) o *La imatge i el pensament: el paisatge en Ignasi Pinazo* (2001). Carme Gràcia ha comissariat nombroses exposicions, tant en l'àmbit estatal com a l'estranger, com ara a Mèxic o a Nova York. També ha impartit cursos a Dallas i ha participat en treballs d'investigació a Londres, Florència, Oxford, Dublín o San Diego, entre altres llocs.

Investigació a les excavacions sobre la colònia fenícia de Lixus

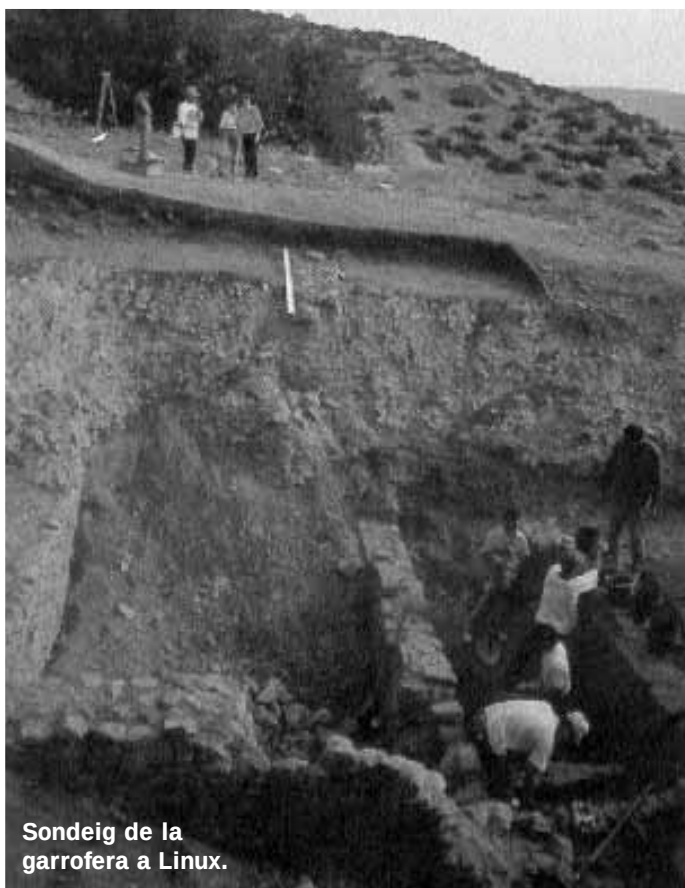
Hèrcules va recuperar les pomes d'or custodiades per les Hespèrides en un jardí que protegia un drac. Aquest passatge de la mitologia no va tindre un altre escenari que Lixus, la ciutat més llunyana fundada pels fenicis, que es troba a la costa atlàntica de l'actual Marroc. Un equip d'arqueòlegs dirigit per Carmen Aranegui, catedràtica de la Universitat de València, ha estat efectuant excavacions els darrers cinc anys a Lixus. Una part de les conclusions s'ha publicat ara en *Sagvntvm*, la revista d'arqueologia editada per la Universitat, l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional i l'Institut Nacional des

Sciences de l'Archéologie et du Patrimoine.

El treball que ara es publica porta com a títol *Lixus. Colònia fenícia i ciutat púnico-mauritana. Anotacions sobre la seua ocupació medieval*.

Les excavacions han permès completar el coneixement que es tenia sobre aquesta ciutat fenícia, que té una tradició d'estudi per part de la Universitat de València. Lixus ja fou estudiada per Miquel Tarradell.

L'equip ha estudiat àmfores i altres restes de gran interès. Els treballs confirmen que Lixus, fundada en el segle VIII aC, fou un important port, amb una capacitat econòmica destacada.

Sondeig de la garrofera a Lixus.

TRIBUNA LLIURE

Per a què serveixen els drets?

Els terribles atemptats comesos l'11 de setembre del 2001 als Estats Units han significat, en molts àmbits, un punt d'inflexió. Han accelerat la crisi econòmica mundial, han desencadenat una guerra tan injusta com il·legal –si és que hi ha guerres que puguen ser justes o legals–, però, sobretot, han generat una sentiment generalitzat d'inseguretat en la població dels països desenvolupats, que afecta en major mesura la població dels Estats Units, víctima i testimoni directe d'aquells fets.

La reacció dels Estats Units ha estat, lamentablement, aquella que podia esperar-se d'un país que controla, militarment i econòmicament, els destins de la resta de països del planeta. L'inici d'una guerra desigual i inútil, les finalitats de la qual –acabar amb el terrorisme internacional– no són realitzables ni amb el major exèrcit del món, no solament no ha estat criticat, sinó que ha sigut objecte del recolzament quasi unànime de tot el món.

Tanmateix, aquesta reacció no s'ha limitat a les accions militars, sinó que ha suposat també una resposta jurídica que pretén ser tan forta i exemplaritzant com ho puga ser la resposta militar. Amb la pretesa finalitat d'aportar seguretat a l'aterrorida població, els Estats Units han aprovat tota una sèrie de normes que restringeixen fortament els drets dels ciutadans i que, en la pràctica, són profundament discriminatòries i carregades de racisme.

A l'eliminació de tota classe de garanties per a la detenció de persones –tant respecte dels seus límits temporals com pel que fa als requisits per a la detenció–, s'ha afegit ara l'ordre militar del president sobre la detenció, tractament i judici de determinats no nacionals en la guerra contra el terrorisme, del 13 de novembre del 2001. Les realitats a què ens enfronta aquesta ordre són tan crues com ara les següents: 1) l'esmentada ordre militar pot ser aplicada a tota persona que no siga ciutadà dels Estats Units, a voluntat d'aquest Estat i encara que no tinga cap relació amb l'esmentat terrorisme internacional, ja que així ho

permet la subsecció 2 (a) (2) de la pre-dita ordre; 2) les condicions de la detenció, exceptuant les de tracte humà, queden al lliure albir de la Secretaria de Defensa; 3) aquestes persones seran jutjades per un tribunal militar, la creació, composició i regles de prova i procediment del qual podran ser establertes per la Secretaria de Defensa, amb la limitació de la prova segons ho estime convenient el tribunal –subsecció 4 (c) (3)–, amb la possible ocultació de fets o càrrecs –subsecció 4 (c) (3)–, la designació dels advocats de la defensa pot ser realitzada per la Secretaria de Defensa, amb unes regles de determinació dels fets provats i de votació de la sentència fortament restrictius –que no tenen res a veure amb les regles de procediment habituals als Estats Units, subseccions 4 (c) (6) i (7)– i amb la impossibilitat d'exercir recursos o segones instàncies davant de cap tribunal dels Estats Units, de qualsevol altre Estat o d'un tribunal internacional –subseccions 7 (b) (1) i (2)–, podent haver-hi només revisió davant la Secretaria de Defensa o davant del president, si així ho estimen convenient –subsecció 4 (c) (8).

Aquesta ordre militar sembla, en realitat, una anticarta de drets humans, ja que vulnera quasi tots els drets processals existents als Estats de Dret desenvolupats –també als Estats Units– i, sense ànim d'exhaustivitat, infringeix clarament el dret al jutge predeterminat per la llei, el dret a no ser detingut de forma arbitrària, el dret general a la defensa –per les limitacions a la possibilitat d'aportar proves i el possible caràcter secret de les proves de càrrec–, el dret a designar advocat lliurement i el dret a una segona instància en els judicis penals.

A totes aquestes vulneracions de drets del procediment penal s'afegeix també la clara vulneració del principi d'igualtat, perquè només és aplicable a aquelles persones que no siguen ciutadans dels Estats Units, amb la qual cosa es podria donar la paradoxal situació que un ciutadà dels Estats Units que fóra membre de l'organització Al Qaeda, o que haguera participat directament en els atemptats de l'11 de setembre –cosa que ha passat ja, de fet, amb un americà que lluitava amb els talibans–, seria jutjat amb totes les garanties penals pels tribunals ordinaris, mentre que un ciutadà de qualsevol altra nacionalitat podria ser jutjat per un tribunal militar en les condicions exposades, si així ho decideix la Secretaria de Defensa, encara que els seus delictes no tingue-

ren cap relació amb el denominat terrorisme internacional.

La pregunta que es pot fer el lector espanyol a continuació podria ser: “Açò passa als Estats Units. Quina relació tenen aquests fets amb mi, que visc en un altre país, prou allunyat –per fortuna– dels Estats Units?”.

La resposta, al meu parer, té diversos fronts. El primer d'ells, per la seua immediatesa, és el de l'extradició. L'Estat Espanyol ha detingut diverses persones suposadament relacionades amb l'organització Al Qaeda. Les predites persones no podien ser extradides als Estats Units perquè aquest país imposa la pena de mort –tant perquè el nostre país és part del Conveni de Roma, interpretat d'acord amb el cas Soering vs. el Regne Unit, com pel fet que som part del Protocol núm. 6 de l'esmentat Conveni, que prohibeix la imposició de la pena de mort–, o havien de ser-ho amb el compromís que l'esmentada pena de mort no s'imposaria. Però, en l'actualitat, no poden ser tampoc extradides perquè el país de destí no els assegura les garanties necessàries per a un judici just. D'altra banda, l'argument segons el qual poden quedar impunes no és vàlid: les lleis espanyoles ens concedeixen competència per a jutjar-los de forma absolutament legal –art. 23.4. b) Llei Orgànica del Poder Judicial– i amb el respecte a tots els seus drets fonamentals. El segon d'ells es troba als Estats Units, però ens afecta directament. Hi ha tretze ciutadans espanyols detinguts en relació amb els fets de l'11 de setembre –informació que no sembla que siga objecte d'especial atenció per la premsa espanyola–, que, si la seua acusació continua endavant, poden ser jutjats mitjançant aquests tribunals tan “garantistes”. Mereix ser destacat el fet que el president Aznar, en ser preguntat pels periodistes locals en la trobada amb Bush del dia 28 de novembre sobre si havia tractat l'esmentada qüestió amb el president Bush, es va limitar a respondre un magre “No”, però quan li preguntaren sobre l'extradició dels detinguts a Espanya va dir “que els Estats Units eren lliures

L'ANIMALADA DE TONI MESTRE

d'organitzar la seua jurisdicció com estimaren convenient, com correspon a un país lliure i democràtic”. El tercer i últim d'aquests fronts el constitueixen les iniciatives legislatives d'altres Estats, concretament del Regne Unit, que avancen en un sentit semblant a l'existent als Estats Units, així com l'actitud que hi ha a l'Estat Espanyol davant d'aquestes iniciatives. La inexistència de crítiques decidides contra la deriva autoritària que aquestes normes –i iniciatives semblants– suposen, així com les declaracions inaudites d'alguns representants de les més altes institucions jurídiques espanyoles al respecte o al fil de les mateixes, el temor i el sentiment d'inseguretat generat a la ciutadania per aquests atemptats –i per la forma de la seua cobertura pels mitjans de comunicació– que clama per immediates (encara que simbòliques) mesures de protecció, m'ha dut a pensar que ens apropem a un temps de

reacció, en el qual els drets que ens han costat tant de temps aconseguir poden esfumar-se sota els enderrocs d'un atemptat terrorista –o, en el cas de l'Estat Espanyol, també sota els cadàvers de massa víctimes d'ETA. Per això, i per a evitar-ho, potser no fóra innecessari recordar per a què serveixen i per què nasqueren aquests drets: ni més ni menys que per a protegir-nos d'aquest Estat que ens protegeix, perquè no ens protegisca massa, ni en el nostre perjudici. Perquè no ens protegisca a qualsevol cost, perquè no ens torture ni ens mate per a protegir-nos, perquè no estrangule la llibertat i la seguretat amb la protecció. Per a això serveixen els drets.

Eliseu Frigols i Brines.
Becari d'investigació.
Departament de Dret Penal

BUSTIA OBERTA

Altres món possible

Per als moviments ciutadans del món sencer, la tasca més important em sembla que consisteix en tornar a trobar marges de maniobra, en reconquistar les capacitats d'intervenció democràtica confiscades per la globalització.

Bernard Cassen.
President d'ATTAC-França.

Amb aquest esperit, el passat dia 15 de novembre tingué lloc al Campus de Tarongers l'Assemblea Constituent del nucli d'ATTAC-Universitats del País Valencià. ATTAC-Moviment Internacional de ciutadans i ciutadanes pel control democràtic dels mercats financers i les seues institucions va nàixer a França el 1998 i ràpidament s'estengué arreu del món, fins al dia de hui que està present en més de setanta països i en fase d'expansió. ATTAC nasqué amb dos objectius definits i amb la intenció i l'esperit

de començar a caminar cap a eixe anomenat, ja tan proclamat pels moviments socials d'arreu del globus, ALTRE MÓN POSSIBLE, ja que els dos objectius són: –L'extensió del debat i la implantació de l'impost en les transaccions financeres, conegut com la Taxa Tobin, i la complementària Supressió dels Paradisos Fiscals. –La conformació d'una xarxa ciutadana mundial crítica, que siga la que, en el context i la intenció del Fòrum Social Mundial de Porto Alegre, faça possible el canvi en les relacions humanes, econòmiques, socials i mediambientals. ATTAC-Universitats del PV vol ser un gra de sorra dins de tot aquest moviment de nou caire, i per això es proposa un objectiu clar: tractar les problemàtiques concretes de la universitat i el seu context (la societat) des d'un punt de vista global, tot enfocat cap a eixa nova societat més

humanitzada, on es respecten les cultures, les formes d'organització locals, i amb caire globalitzador de la solidaritat, els Drets Humans i el respecte entre totes les persones del món.

Aquest treball s'ha de fer integrant en el debat tots els agents que intervenen en aquesta realitat concreta que és la universitat, és a dir comptant i treballant conjuntament amb el professorat, el personal administratiu i de serveis i els i les estudiants. Aquesta interrelació és necessària per tal de donar-li una resposta integral al problema que tenim plantejat en l'educació i la formació, tan modificada del seu objecte de contribuir a la conformació de persones crítiques i realment capacitades, per part d'interessos econòmics privats i el seu exponent del màxim benefici.

Correu electrònic:
attacunivesitatspv@hotmail.com
Pàgines WEB:
http://www.attac.org
http://www.local.attac.org/pais-valencia

Edita: Universitat de València.
Vicerektor delegat: Eduard Ramírez.
Director: Francesc Bayarri.
Consell de Redacció: Remei Castelló, Charo Álvarez, Alfons Cervera, Gonzalo Montiel i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Tècnic de sistema: Carlos Giraldds.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Nel·la Leal, Vicent Martínez i Mònica García.
Publicitat: Agència Lanza. Telèfon: 96 352 59 09.
Redacció: Gabinet de Premsa (C/de l'Antiga Senda de Senent, 11, 46023).

Tel.: 96 386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou Dise digital:
http://www.uv.es/~noudise.
Coordinació Nou Dise digital: Tomás Gorriá.
Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.

Consell Editorial:
Eduard Ramírez, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

Un llibre de microcontes extrallarg

44 microcontes i un pròleg extrallarg recull quaranta-quatre contes que van des de la simple línia de text, o dues línies, fins a les set-centes o huit-centes lletres. El llibre, acabat de publicar en Edicions 96, ha estat coordinat per Josep Ricart i en ell es pretén posar ordre a un gènere emergent en la literatura valenciana i internacional.

AGUSTI HERNANDEZ DOL²

Les obres que formen la publicació són les que es van presentar al primer certamen de microcontes que va organitzar la revista universitària *Idem*. El concurs estava dirigit a membres de la Universitat de València.

En els quaranta-quatre microrelats es conjuguen la brevetat com a característica més important, el suggeriment, la precisió, la llibertat temàtica, l'autonomia, l'autosuficiència, la lectura instantània i l'economia lingüística, en paraules del coordinador. Una altra de les característiques més destacades d'aquest nou gènere és la seua fina-

litat. "Un llibre de contes de lectura ràpida, per a llegir a l'autobús, a casa, en el metro, on et vinga de gust", ens diu després de constatar les dificultats del públic jove per tal de llegir obres extenses. El format del llibre

(gairebé quadrat) també és una novetat respecte a la majoria d'obres literàries.

EL GUST PER LA MINIATURA. Els microcontes també arrelen la seua existència en el

gust de l'ésser humà per la monumentalitat i la megalomania, d'una banda, i el gust per la miniatura, d'una altra. Aquesta segona pràctica explicaria, dins del món literari, segons Ricart, el gust per la poesia japonesa amb els haiku i la tanka; i recentment, els microcontes.

En la publicació de 44 microcontes i un pròleg extrallarg han col·laborat el Patronat Cinc Segles de la Universitat de València i la Conselleria de Cultura, mentre que la definitiva impressió del llibre es va fer coincidir amb el 153 aniversari de la mort d'Edgar Allan Poe (7 d'octubre).

En l'obra també es parla del microconte com a tal, els seus antecedents històrics o el microconte en l'actualitat. Els guardonats del certamen que ha donat origen al llibre són *Decisión* (de Luis Amador Iranzo) i *Treballs de despatx* (Carolina Otero). També hi ha sis accèssits, que són: *Desde el insomnio* (Amparo Grifol), *Caleidoscopio* (Yasmina Galán), *Martes trece* (Sara Sánchez), *Viatge en bus* (Carla Monleón), *L'espera* (Margarita Peralta) i *El dia en què vaig sentir T.M.* (Modest Valls). La revista *Idem*, recentment, ha promogut la publicació de l'antologia *20 anys de poesia a la Universitat*.

Els seleccionats per a 44 microcontes i un pròleg extrallarg són Mª Paz Balaguer, Elisa Balbestre, Enrique Bataller, Baltasar Bausset, Lucía Boned, J. Luís Córdoba, Andreu Campos, Joan Faus, Francisca Ferrer, Francis Ferrer, Gustavo Forcada, Gonzalo Fuster, Iván García, Irene Gavidia, Amador González, Óscar Gual, Agustí Hernández, Manel López, Ana Lozano, Naika Luquero, Mateo Llavador, Sergio Llorens, David Lluch, J. Manuel Martín, José Meseguer, Pilar Montagut, Carmen Mora, Fco. Javier Olmo, Jaume Orts, Manuel Palazón, Sara Peregrina, Antonio Pozuelo, J. Ricart, Antonio Sánchez, José Torres i Joaquín Vidal.

Conferència de Juan Emilio Iranzo

REDACCIO

Dins del Cicle de Conferències de la Facultat d'Economia, Juan Emilio Iranzo Martín, catedràtic d'Economia Aplicada de la UNED i director general de l'Institut d'Estudis Econòmics, pronunciarà una conferència sobre les *Conseqüències econòmiques de l'11 de setembre*. La jornada tindrà lloc al Saló d'Actes Sánchez Ayuso de la Facultat d'Economia el pròxim dimarts 15 de gener a les 12 hores.

La resposta a les preguntes que poden suscitar-se arran dels terribles esdeveniments de l'11 de setembre serà tractada al Campus dels Tarongers pel professor Iranzo, que, a més, és membre del Grup d'Experts de Previsió Econòmica i de l'Observatori de Conjuntura, participant en el Comité Euro i en el Comité de Conjuntura de la CEOE. També és un assidu col·laborador dels principals diaris estatals, així com del programa de ràdio *La brújula del dinero* d'Onda Cero.

Amb aquesta xarrada es tanca el cicle de les quatre conferències de tardor-hivern organitzat per la Facultat d'Economia. La primera d'elles va tractar la problemàtica de la *Globalització, polarització i nova pobresa*, a càrrec de Javier Martínez Peinado, professor de la Universitat de Barcelona. Al seu torn, el conseller d'Economia, Vicent Rambla, va exposar la *Situació actual i perspectives de futur de l'economia valenciana*. Mentre que la tercera conferència va versar sobre un tema nou i polèmic: *Una aplicació gradual de la renda bàsica a Espanya*, amb la participació del secretari de Política Econòmica i Ocupació del PSOE, Jordi Sevilla, i el professor de la Universitat de Barcelona Daniel Raventós.

CLASES INTENSIVAS DE FRANCÉS

inicio 19 y 26 de enero 2002: 90 horas en 2, 3 ó 6 meses
grupos reducidos

INSTITUT FRANÇAIS DE VALENCE
ambassade de france en espagne

INSTITUT FRANÇAIS DE VALENCE

Moro Zeit 6, 46001 Valencia

96 315 30 95

www.infraval.org

NOVETATS EDITORIALS

Bromera publica el Premi de Divulgació Científica de 2000

L'editorial Bromera acaba de publicar *La textura del món. Les partícules elementals: dels quarks a la web*, de Jorge Velasco, que va obtenir el Premi Europeu de Divulgació Científica Estudi General 2000. *La textura del món* és una exposició molt completa, escrita en un llenguatge comprensible per a lectors no especialistes en la matèria, sobre l'origen, els objectius i l'actualitat de la Física de Partícules, que és la ciència encarregada de posar de manifest l'existència d'aquests elements i d'explicar les lleis que els regulen. Jorge Velasco (Ourense, 1954) és investigador del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC). En el pròleg de l'obra, Velasco escriu: "La Física de Partícules, en el seu intent de comprendre el món de les coses infinitament menudes, ha anat allunyant-se cada vegada més, en la seua concepció del món, de l'experiència familiar, del sentit comú, per aproximar-se a les fronteres d'allò desconegut; s'ha endinsat en terrenys cada vegada

més arcans, i ha adquirit la reputació de ser la disciplina més esotèrica de les ciències, ja que fa servir un llenguatge matemàtic extremadament tècnic i difícil, inassequible al profà, per a expressar les seues idees i els seus conceptes; necessita màquines i detectors gegantins i molt sofisticats, per a posar a prova les seues teories i produir resultats; i té, a més, el dubtós privilegi d'encapçalar l'anomenada *ciència mas-todòntica*, que es caracteritza per les grans inversions i fa necessàries, per tant, unes influències polítiques notables". De tot això parla *La textura del món*.

'UN FUTUR SOSTENIBLE?'. En la mateixa col·lecció de l'editorial Bromera, titulada *Sense fronteres*, el professor de la Universitat de València Fernando Sapiña acaba de publicar el seu llibre *Un futur sostenible?* Es tracta d'un

llibre que analitza fenòmens com ara el canvi climàtic dins d'un marc més general sobre les relacions de l'home amb la natura. L'obra porta com a subtítol *El canvi global vist per un químic preocupat*. Sapiña escriu: "Estem canviant el món com mai no ho havíem fet abans, i això provoca grans tensions en els sistemes naturals, dels quals depenem clarament. I cada vegada és més evident que, en el futur, no serà possible satisfer

les necessitats d'una població en creixement amb el model de desenvolupament industrial occidental. En unes altres paraules: estem arribant, o potser els hem sobrepasat ja, als límits naturals de la Terra". L'altra novetat de Bromera d'a-

questa temporada relacionada amb la Universitat és la publicació del relat finalista del Premi Bancaixa de Narrativa Juvenil del 2000. Es tracta d'*el-joc.com*, de Gemma Lluch, professora del Departament de Filologia, una obra escrita amb el llenguatge dels joves d'ara, que crea una divertida intriga al voltant d'una eina també característica dels joves actuals: un joc d'ordinador.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Si estàs lluny de la Universitat però et continua interessant aquest món, NOU DISE et posa al dia.

Només has d'omplir aquesta butlleta amb les teues dades i enviar-la, junt amb un xec de 10 euros (a nom d'Universitat de València-Dise), a: Gabinet de Premsa. Antiga Senda de Senent, 11, quart pis. 46023, València.

Nom: _____
Cognoms: _____
Adreça: _____
Població: _____ Codi Postal: _____
Tel.: _____ C-e: _____
NIF: _____

TAM-TAM

VENDES

n Venc televisió en blanc i negre. De 12 polzades, marca russa, en perfecte estat. Preu: 30,05 euros (5.000 pessetes). Tel.: 646 56 63 76 (Fina). Telefonar de 15 a 18 hores.

n Venc llibres. *Diccionari Anglès-Català*, de l'Enciclopèdia Catalana. És de juny del 2001 i està nou. Preu: 24,04 euros (4.000 pessetes). Carrer Manuel Candela 72, porta 6 (Felip).

n Venc rentadora. Mini-jata ideal per a apartaments. Preu: 30,05 euros (5.000 pessetes). Tel.: 646 56 63 76 (Fina). Telefonar de 15 a 18 hores.

n Venc llibres de Dret i Català. *Derecho Sindical*, T. Sala i I. Albiol. Última edició del *Tirant lo Blanc*. Sense estrenar. Preu: 22,84 euros (3.800 pessetes). *Trèvol-1 Text*, de G. Bordons. Editorial Empúries. Preu: 2,7 euros (450 pessetes). Pregunteu per Carmen, telèfon: 96 359 98 81 (a partir de les 22 hores).

CLASSES

n Classes de Francés. Professora nativa dona classes particulars de francès. A més, es fan traduccions. Telèfon: 96 392 40 57 (Veronique).

n Classes de Valencià. Es donen classes per 4,81 euros l'hora (800 pessetes). Tots els nivells. Correcció: 0,6 euros pàgina (100 pessetes). Tel.: 96 397 59 56 (Toni).

n Classes d'Alemany. Llicenciat en Filologia Alemana amb experiència docent com a professor d'alemany i auxiliar de castellà dona classes d'alemany i de castellà per a estrangers. Tots els nivells. Econòmic. Telèfon: 96 363 69 58. (Juan Martínez).

DIVERSOS

n Traducció en Anglès i Alemany d'articles per a llicenciatura, màsters o doctorat. Traductora titulada amb molta experiència. Tel.: 96 378 91 19.

n Es passen a ordinador apunts, treballs amb urgència de ser entregats. Estil i presentació a conivindre, així com el preu. Telefoneu al 676 933 868 (Óscar), o bé posar-vos en contacte per e-mail: tetsuo2020@hotmail.com

n Es passen a ordinador treballs en castellà o en valencià. Demaneu per Ruth al 696 34 36 52 o al 963 32 60 87.

n S'aconsegueixen treballs i apunts de Pedagogia: recensions de llibres, resums, apunts de classe, material i dossiers fotocopiats. Preu a conivindre (material a banda). Telefoneu al 676 93 38 68 (Óscar) o a l'e-mail tetsuo2020@hotmail.com

VOLUNTARIAT

n Projecte pedagògic. Vols participar en un projecte pedagògic a la zona de la Safor? Si has estudiat o estudies Pedagogia, Magisteri, Psicologia i ets partidari de l'orientació Doman-Montessori, truca'ns a partir de les 21 hores als telèfons 666 55 51 09 (Jesús) i al 626 54 83 13 (Carme).

n Projecte Senda busca voluntaris per a treballar amb xiquets i adolescents de 10 a 16 anys als barris de Torrefiel i Entrecamins per a tallers formatius de manualitats, esports, eixides culturals, educació mediambiental. Tel.: 96 315 35 11 (Sergio) o 606 51 73 21 (Diego).

n Centre de Joventut Trinitat. Busca joves disposats a dedicar part del seu temps lliure a treballar amb xiquets a partir dels 8 anys en activitats esporti-

ves, d'animació, mecanografia, exposicions, xarrades, etc. Telèfon: 96 361 70 99. Pregunteu per Ismael i Mònica.

n Voluntariat social a Càritas. Els voluntaris del Projecte Xaloc treballen amb xiquets i xiquetes amb problemes socials i de marginació del barri de Russafa. Es fan activitats de repàs escolar, així com jocs i eixides de cap de setmana. Ens reunim les vesprades de dilluns, dimecres i divendres. Si hi estàs interessat, truca als telèfons 96 395 37 01 (Àgueda) o 96 373 04 40 (Juan), o vine al nostre local al carrer Pere III el Gran 20, baix.

PISOS

n Es lloga pis. Pròxim a les facultats. Disposa de dues habitacions exteriors. Bona comunicació amb el Campus dels Tarongers. Pròxim a la parada del tramvia. Avinguda Primat Reig 60. Preu: 300,51 euros (50.000 pessetes), més despeses. Telèfon: 605 81 41 86.

n Es lloga pis. Disposa de dues habitacions individuals. Ben comunicat. C/Sant Vicent, 176-13. Preu: 240,40 euros (40.000 pessetes). Telèfon: 96 384 75 57 (Josefina).

n Es lloga pis a Burjassot. Disposa de dues habitacions individuals i una doble. Acabat de reformar. A dos minuts de la Universitat. Cuina amb electrodomèstics a estrenar. Ben il·luminat i amb molta ventilació. TV i radiadors. C/Mestre Arturo Padilla, 29, 3. Preu: 300,51 euros (50.000 pessetes). Tel.: 96 363 09 89 (Mª Teresa Lara).

n Busque habitació en un pis compartit. Preferentment a la zona de Benimaclet o rodalies. Telèfon: 653 24 89 43 (Quique).

n Es busca xic/a per a compartir pis. Disposa d'una habitació individual. Pis pràcticament nou. Bona comunicació amb les facultats. Molta llum. C/Alfahuir, 26, pta. 7. Preu: 78,13 euros (13.000 pessetes), despeses a banda. Tel.: 626 09 18 45 (Vanessa).

n Es busca xic/a per a compartir pis. Disposa d'una habitació individual. Zona Nuevo Centro. Moblat amb tots els electrodomèstics. C/Gravador Enguñados, 49, pta. 4. Preu: 97,66 euros (16.250 pessetes). Tel.: 616 02 92 33 o 619 48 71 41 (Gerardo).

n Es busca xica per a compartir pis. Disposa de dues habitacions individuals. Ben comunicat. Pis molt ample i condicionat. Per a compartir amb només una persona. Av/del Port 111, pta. 13. Preu: 120,20 euros (20.000 pessetes). Totes les despeses incloses (llum, escala, aigua...) Tel.: 629 39 11 25 o 96 325 87 28 (Raquel).

n Es busca xic/a per a compartir pis. Disposa d'una habitació individual i una doble. Tot equipat. A dos-cents metres de la platja. Volem practicar l'anglès (preferentment Erasmus). C/Riu Tajo 24, pta. 8. Preu: 90,15 o 120,20 euros (15.000 o 20.000 pessetes). Tel.: 687 27 88 08 (Miquel).

n Es busca xica per a compartir pis en règim de pensió. Disposa d'una habitació individual. Molt a prop del Campus dels Tarongers i de la Politécnica. Av/Malva-rosa, 10, pta. 23. Preu: 138,23 euros (23.000 pessetes) Tel.: 677 20 92 55 (Olga).

n Es busca xica per a compartir pis en règim de pensió. Dues habitacions individuals. Zona de Peris i Valero. El preu inclou habitació i desdèjuni. Amb possibilitats de pensió completa, preu a conivindre. C/Pedagoga Raquel Payá 10, pta 2. Preu: 150,25 euros (25.000 pessetes) Tel.: 676 36 06 85 o 96 395 06 19 (Pepa Aguado).

ACTES La Universitat de València acull un cycle de conferències sobre l'aniversari de Ràdio Klara

ANTONI MEDALL

La Universitat de València acull durant tot l'any un cycle de conferències amb motiu dels vint anys de Ràdio Klara. El proper 29 la Nau oferirà una xarrada sobre el *Paper de la informació en la guerra d'Afganistan*.

Les ràdios lliures ja eren un fet palpable a Itàlia, França o Suècia quan a València aparegué Ràdio Klara, el 26 de març del 1982. Durant els primers anys estigué gestionada pel grup CECA (Centre d'Estudis i Comunicacions Alternatives), definit com un grup polític amb membres de diversos àmbits i col·lectius, defensors d'un denominador comú: el pensament llibertari. Es presenta com una organització anarquista, amb funcionament assembleari, que treballa en la contrainformació a través de la radiodifusió i altres mitjans i que, a més, promou concerts, exposicions, projeccions, debats o taules redones, entre altres actes.

Després la ràdio passà la gestió a una assemblea integrada bàsicament per les persones responsables dels programes, dins d'espais radiofònics com ara *Timanfaya*, *El tambor transatlàntic*, *Las mañanas de Radio Klara*, *Silogismo psicotròpico* o *El vici de la bici*. Com afirma Manolo Gallego, un dels conductors de *Cuando vuelvan las ballenas*, "cada programa és independent amb llibertat d'expressió total durant tot el seu període d'emissió". Durant anys, l'assemblea ha estat el lloc i el moment on s'han pres les decisions tècniques, econòmiques, de programació, organitzatives i funcionals referents a l'emissora. Fora queden els caps, les lleis imposades, els patrocinadors i el finançament extern.

Els seus inicis són ben curiosos, ja que la primera vegada en eixir a l'aire fou des d'una cuina, havent de canviar de lloc totes les nits l'aparell perquè la policia feia una batuda contínua. A més, va ser embargat un equip i precintat un altre en nombroses ocasions. En una de tantes, l'argumentació fou la següent: "el Grapo ha col·locat una bomba a Hisenda i vosaltres en sou en bona mesura responsables".

El seu treball va consistir fonamentalment en reprendre l'actitud d'Ona Lliure, salvant els matisos de concepció que hi ha entre Ràdio Klara no autònoma i una ràdio lliure i demostrant que es pot anar a pels fets i defensar l'irrenunciable dret a la lliure expressió. En definitiva, practicar una màxima de l'anarquisme amb plena vigència: "La propaganda, pels fets".

Es tractava d'una quimera col·lectivitzada llançada contra un sistema capitalista, un govern de dretes i un context social un

Imatge d'una cabina de ràdio.

Ràdio Klara, vint anys revolucionant les ones

tant escèptic. Amb tot això i per tal d'assentar la seua ideologia, contactaren amb grups i individus disposats a transmetre aquest discurs llibertari. Un discurs antiestatista, pacifista, anti-autoritari, ecologista i feminista. Progressista, en suma. Així començaren a passar per Ràdio Klara grups com ara Ítaca, el Grup Ecologista Llibertari, Rosella, Agró, MOC, Dones Llibertàries, Ateneu Llibertari, Malayerba, García Calvo o Pere Enguix.

En paraules de Xavier Martínez, estudiant de Filologia Catalana i un dels responsables de l'espai *Nautilus*, "són molts els canvis des del 1982. En aquella època ni el dial estava tan saturat com ara ni la situació política i ideològica era la mateixa". I afegeix que "en els darrers anys, però, s'ha produït una professionalització del mitjà en passar d'una programació de dues hores diàries a vint-i-quatre, incloent-hi també millores tècniques. Ara treballem amb cinc mil watts de potència i emetem simultàniament per Internet. Però, sobretot, destaquem per ser una alternativa real".

Segons els principis de Ràdio Klara, no es pot concebre el sentit d'una ràdio lliure si prèviament no s'ha reflexionat sobre el paper dels mitjans de comunicació en la societat de la informació. Considerat com una aglomeració que descansa en el seu servei a

La primera vegada en eixir a l'aire fou des d'una cuina, i totes les nits calia canviar de lloc l'aparell

"Cada programa és independent, amb llibertat d'expressió total durant el seu període d'emissió"

l'opressió, l'explotació i la injustícia social. Defenen, doncs, una alternativa a l'actual ordre comunicatiu, fent de la ràdio un

vehicle de contrainformació.

"S'intenta donar un altre punt de vista, una mirada crítica al que són els grans mitjans. La majoria de les notícies que tractem no apareixen en les principals empreses comunicatives o simplement hi tenen un tractament ínfim. Parlem amb els afectats i aportem una visió diferent al pensament únic que regna en l'actualitat", afirma Laura Montañana, estudianta de Filologia Hispànica i conductora del programa *Tocats de l'ala*.

Si la informació necessita de la llibertat d'expressió, el mateix ocorre amb la creació literària i la cultura en general. En aquest sentit, Ràdio Klara ha donat prioritat a la difusió i informació sobre els múltiples esdeveniments culturals realitzats al País Valencià, satisfent així les tres premisses bàsiques que garanteixen el desenvolupament d'una tasca educativa i informativa: compromís amb el seu propi temps, independència davant del sistema de poder establert i llibertat d'acció. Per tant, la pretensió fonamental que defén l'emissora lliure i llibertària és la que exposa Enrico Malatesta en *L'Anarchia* (1891): "La llibertat que nosaltres desitgem, per a nosaltres i els altres, no és la llibertat absoluta, abstracta i metafísica, sinó la llibertat real, la llibertat possible que és la comunitat conscient d'interessos".

RECTOR PESET

Exposició sobre els orígens del feminisme organitzat

REDACCIO

El Col·legi Major Rector Peset acull del 16 al 30 de gener una exposició sobre els esdeveniments ocorreguts l'any 1848 a Seneca Falls i que van ser l'inici del moviment organitzat de les dones i de les filosofies del feminisme.

La mostra ha estat cedida per la Diputació de Barcelona i organitzada per l'Institut Universitari d'Estudis de la Dona.

La inauguració de l'exposició *Seneca Falls. Un segle i mig del moviment internacional de dones* comptarà amb la presència de la professora de la Universitat de Barcelona Mary Nash, que oferirà la conferència inaugural. L'acte serà el mateix 16 de gener a les 20 hores al Saló d'Actes del Col·legi Major Rector Peset.

EL MOVIMENT DE LA DONA. La *Declaració de sentiments i decisions* realitzada a Seneca Falls el 19 de juliol del 1848 marca de forma simbòlica l'inici del moviment feminista organitzat. Va ser arran d'aquesta convenció, celebrada a la capella wesleyana de Seneca Falls –Estat de Nova York–, en la qual es van congregar tres-centes dones i quaranta homes, que van començar a produir-se en la societat nord-americana nombroses reunions, escrits, peticions col·lectives i manifestacions en pro dels drets civils i polítics de les dones.

En aquest sentit, aquella va ser una de les primeres declaracions sistemàtiques dels drets de les dones, el primer document col·lectiu del feminisme americà i, d'alguna manera, la primera formulació d'una filosofia feminista de la història. Lucrecia Mott i Elizabeth Cady Stanton van ser les redactores del text, utilitzant com a model la *Declaració d'Independència dels Estats Units*. Amb el temps, aquest escrit es convertiria en un manifest paradigmàtic per al moviment feminista contemporani.

Clínica Oeste

■ **ABORTOS LEGALES**
-Píldora abortiva RU-486
-Quirúrgico con anestesia general y local

■ **GINECOLOGÍA**
-Embarazos-Planificación Familiar

■ **UROLOGÍA**
-Vasectomía-Fimosis

Avda. Barón de Cárcer, 19 pta 3
46001 Valencia
Teléfono
96 352 18 23

PATRIMONI

La Sala Duc de Calàbria de l'edifici històric de la Universitat de València, al carrer de la Nau, s'ha convertit aquests dies en una llibreria molt peculiar. Es tracta d'una biblioteca jesuïta. Una exposició, titulada *Ratio Studiorum*, reconstrueix allò que podria anomenar-se una llibreria jesuïta de la Universitat de València. L'expulsió dels jesuïtes va provocar que els fons bibliogràfics de l'orde passaren a mans de la Universitat. Aquests fons i altres de diverses procedències, també de la Universitat, completen *Ratio Studiorum*.

REDACCIO

Des de la seua fundació l'any 1540, la Companyia de Jesús va mostrar una important vocació docent que es va traduir immediatament en la fundació de centres educatius, de primer per a la formació dels seus membres i després per a la joventut laica. El sistema docent de la Companyia, recollit minuciosament en un manual organitzatiu, la *Ratio Studiorum*, concedeix una gran importància al llibre, el qual ocupà el centre de tota l'activitat pedagògica i pastoral dels jesuïtes. Per això, l'estudi dels continguts de les biblioteques jesuïtes, a partir dels inventaris realitzats amb motiu de l'expulsió, esdevé un document bàsic en el moment d'acostar-nos a la història d'un orde que va influir decisivament en el pensament modern en dirigir la seua activitat cap a la predicació, la direcció espiritual, l'evangelització i, sobretot, l'educació de la joventut.

En la reglamentació *Regulae praefecti bibliothecae*, vigent fins a la supressió de l'orde l'any 1767, es preveien de manera detallada tots els aspectes relacionats amb l'organització de les biblioteques de la Companyia, les seccions, les obres de referència, la classificació segons l'ordre de facultats i, fins i tot, l'índex de llibres prohibits, sense oblidar alguns aspectes pràctics com ara les condicions d'adquisició, l'ordre, la neteja i el préstec de les obres. Seguint aquesta estructura per seccions que obe-

Aspecte de l'exposició a la Nau.

La llibreria dels jesuïtes

eixen a totes les disciplines del saber, es va organitzar en el seu dia la biblioteca de la primera fundació jesuïta a Espanya, el Col·legi de Sant Pau de València, ideat en l'origen com a residència per als novicis de l'orde que es formaven a la Universitat de València. A la Universitat, precisament, van anar a parar els seus fons amb l'expulsió dels jesuïtes, després d'una llarga pugna amb la diòcesi de València. Amb una part d'aquests fons i uns altres de procedència diversa, però que

formen part també del patrimoni universitari, s'ha intentat reconstruir hui el que potser va ser en el seu moment una llibreria jesuïta a la Universitat de València.

L'estreta vinculació de la Companyia de Jesús amb l'educació es fa palesa ja en la butlla de confirmació de l'orde, expedida per Juli III el 20 de juliol del 1550, en la qual s'esmentaven els col·legis residencials per als joves novicis que anirien a les universitats pròximes a completar la

seua formació. Fruit de la preocupació del fundador, Ignasi de Loiola, i dels primers jesuïtes per la renovació i instrucció dels futurs membres de l'institut, va ser la redacció de les *Constitutiones Societatis Iesu* (Roma, 1583), en què es preveïen totes les disposicions de govern i les directrius docents de l'orde. Lletres d'humanitat, lògica, filosofia natural i moral, metafísica, teologia escolàstica, escriptura, concilis, decrets, entre altres, van ser les primeres facultats exposades. Recollint aquest primer esperit fundacional, naix a València el Col·legi de Sant Pau, erigit l'any 1549 a instàncies del canonge de la catedral de València Joan Jeroni Domènech i adreçat a la formació sacerdotal. L'admissió progressiva d'alumnat extern, que no seguiria la carrera eclesiàstica, explica la

fundació, un segle més tard, del Seminari de Nobles de Sant Ignasi, també sota la protecció de la Companyia però adreçat a la instrucció de la joventut laica, que va tindre en la *Ratio Studiorum* composta el 1599, durant el generalat de Claudio Acquaviva, el model pedagògic a seguir. La contribució del filòleg i historiador jesuïta Joseph de Jouvancy (1643-1719) va ser decisiva per a conèixer la història de l'orde i la dels seus establiments educatius en *Historiae Societatis Iesu* (Roma, 1710), encara que, sens dubte, una de les seues majors aportacions fou la *Ratio discendi et docendi* (París, 1725), un nou mètode i guia per als estudis clàssics imposat als col·legis jesuïtes per tal d'evitar les possibles desviacions dels models pedagògics originals.

Els llibres prohibits

Una de les seccions més interessants de l'exposició és la dedicada als llibres prohibits. Va ser un fet comú en totes les biblioteques d'institucions acadèmiques de l'Europa moderna, des de l'aparició dels primers índexs de llibres prohibits en el segle XVI, l'existència de locals separats en què es guardaven les obres dels autors que constituïen una amenaça, no sols per a l'ortodòxia catòlica, sinó també per al poder polític constituït. També a les llibreries de la Companyia de Jesús es produïa aquesta circumstància. Les llicències per a la lectura d'aquestes obres es concedien generalment a eclesiàstics i comunitats religioses amb un objectiu definit: "... permetre a les persones doctes i pietoses la lectura d'alguns llibres perillosos per a la fe cristiana, a fi que puguen refutar-los...". La situació de l'armari de llibres prohi-

bits era purament preventiva i conjuntural, segons el moment i el col·legi de què es tractava. L'expurgatori intern de la Companyia dividia els autors en *Prohibits*, *Vitands* i *Conflictius*. Destaca la prevenció envers l'obra de

Joan Lluís Vives *De Civitate Dei* (comentari al llibre de sant Agustí), que l'orde relacionava amb les opinions sobre l'excés tradicionalisme i abandonó cultural d'alguns eclesiàstics realitzades per l'humanista valencià.

ENTREVISTA

Rosario Domingo, exprofessora de la Facultat de Químiques i actual estudianta de La Nau Gran

“En ciència, només es pot ensenyar allò que és objectiu i positivament veritat, i el llenguatge de la veritat és sempre senzill i enriquidor”. Amb aquestes paraules ha començat sempre les seues classes de Química General Rosario Domingo, una dona que l'any 1958 llegia la seua tesi doctoral *Estudi teòric de la reacció Diels-Alder mitjançant el mètode FEMO*.

MARISOL HOYOS

Durant aquests quaranta-huit anys dedicats a la docència, Rosario Domingo, que va ser la primera dona que va presentar una tesi durant la postguerra, ha tractat sempre de fer esdevindre per als seus alumnes “allò que és complicat, simple, allò que és difícil, fàcil, allò fosc, clar, i allò àrid, amé”. El passat 30 de setembre, la Facultat de Químiques li deia adéu, però encara queden caixes i apunts per recollir en el seu despatx del Departament de Química Física i a Rosario li costarà treball allunyar-se definitivament de la seua activitat docent i investigadora. Un esperit jove i encara ple de curiositat l'ha dut a matricular-se a La Nau Gran, però ara com a estudianta d'Història.

La trobarem en el seu despatx, ordenant antics títols i papers groguencs, tot recordant la seua prova d'ingrés de batxiller amb nou anys, el 1941...

“En la prova oral, un dels membres del tribunal em va preguntar el color del coure i ho vaig saber perquè aquest era el color que tenien les calderes on les dones feien la matança del porc en el meu poble, a Terol. El següent tribunal ja va ser amb dèsset anys, per a passar l'examen d'Estat, i el mateix professor que després dirigiria la meua tesi, José Ignacio Fernández Alonso, em va preguntar la teoria de la radioactivitat i la història de Madame Curie. En realitat, jo volia fer Medicina, però una visita a l'antiga facultat de Guillem de Castro, on vaig a assistir a una classe pràctica i a una operació de raspall de matriu, que em va impressionar molt, em va decidir per Ciències”.

Encara hui, quan s'acosta a recollir els seus nés al col·legi, en passar pel carrer de la Nau demana permís als obrers per a entrar a veure la seua antiga facultat, i els diu sempre que espera que deixen el sol com hi estava abans.

“Dels meus anys d'universitària recorde que teníem quatre

Rosario Domingo mostra una foto d'ella mateixa fa anys.

“La ciència s'ha incorporat a la cultura contemporània”

hores de pràctiques de laboratori al dia. Jo vaig formar part de l'Orfeó Universitari des del primer curs de carrera i, encara que la Facultat de Ciències no estava tan polititzada com anys després, no quedava més remei que fer el servei social obligatori a la caporalia provincial de la secció femenina de Falange. Així, en primer curs anàvem a un campament del Front de Joventuts, i per a obtenir el títol de llicencides havíem de presentar un treball que podia ser un joc de taula o una cistella de bebé”.

L'any 53, quan Rosario va acabar la carrera, va començar a fer la tesi sota la direcció del seu mestre Fernández Alonso i va treballar com a ajudant de classes pràctiques de Química General.

“La primera calculadora que vam tindre era una mena de màquina registradora i els càlculs els ajustàvem amb un mínim de sis decimals”

“Fernández Alonso havia estat investigant als Estats Units amb el premi Nobel Poling i s'interessava per l'aplicació de la mecànica quàntica en l'estudi de l'estructura de molècules. Però aleshores no hi havia calculadores i els mètodes empírics eren poc rigorosos. Em sembla que la primera calculadora que vam tindre era com una màquina registradora i els càlculs els ajustàvem amb un mínim de sis decimals. Més tard, el meu cap va anar a Anglaterra amb un gran mestre de química quàntica i se'n va tornar amb l'objectiu de resoldre la molècula d'hidrogen. Les integrals ens ocupaven mig full...”

El 55 va publicar el seu primer treball de recerca: *Diagrames moleculars, moments dipolars i reactivitats químiques de les nitroanilines*, quatre anys després va esdevindre professora adjunta de Química General de la Facultat de Ciències i l'any 61 va guanyar l'oposició. Al mateix temps va gaudir de nombroses beques, com ara de l'Institut A. de G. de Rocasolano del CSIC, de la Junta Provincial del Càncer, de la Fundació Juan March i de la Diputació de València.

“Sempre he gaudit com a professora de Química General. Trobe que un alumne ben format

en una química general de primer curs adquireix una bona visió d'allò que serà la seua carrera. M'agradava organitzar laboratoris per a sis-cents alumnes, encara que aleshores la mecànica de treball experimental era ben diferent. La pesada era molt laboriosa, havíem de pipetejar amb la boca i estàvem sempre en contacte directe amb compostos molt verinosos.”

De la dècada dels setanta recorda especialment el moment en què el seu mestre Fernández Alonso se'n va anar a l'Autònoma de Madrid, deixant aleshores un període difícil per a la recerca en aquest departament. Així i tot, la professora Domingo es va integrar en diversos grups de treball i va ser professora numerària, tot dirigint diverses tesines. Des del 1983 ha estat professora titular de Química Física i coordinadora de Química de COU de la Universitat de València.

“Sempre he tractat de mostrar als meus alumnes la relació entre la Química Física i les Ciències de la Vida. Algunes notícies més o menys relacionades amb la ciència mereixen en l'actualitat l'atenció dels mitjans de comunicació no especialitzats, potser perquè els seus resultats interessen cada vegada més a un públic

que espera de la ciència més d'allò que aquesta pot oferir, o potser perquè, conscients de la seua importància per a l'home del nostre temps, s'ha integrat en l'ampli panorama de la cultura contemporània. Tanmateix, el vertigen de l'acumulació d'informació, la fugacitat dels missatges i la cerca frenètica de la notícia té com a contrapunt la serena reflexió de Lao-Tse sobre el fluir silencios dels rius davant l'agitació discórrer dels rierols. Per a l'home del carrer, la ciència només és notícia si un determinat fàrmac és eficaç contra una malaltia encara invencible, o si se suposa la possible aniquilació de l'espècie humana per la desaparició de la capa d'ozó, o si es posa de manifest la probable existència d'alguna forma de vida en qualsevol altre lloc de la nostra galàxia. En canvi, per al científic la contemplació de la realitat física és el seu quefer professional. El coneixement científic està indisolublement unit a la recopilació i tractament de dades i tota mena d'informació, a l'assoliment d'una estructura racional que permeti relacionar el tot i les parts i, finalment, a una reflexió que, en determinats casos, desemboca en uns resultats que confirmen l'objectiu del nostre treball”.

C

ITES

EXPOSICIONS

La Nau. De dimarts a dissabte, de 10 a 13:30 hores. ENTRADA LLIURE.

DE NEANDERTALS A CROMANYONS. L'INICI DEL POBLAMENT HUMA A LES TERRES VALENCIANES

Organitza: Vicerectorat de Cultura de la Universitat de València.
Dia: Fins el 30 de gener.
Lloc: Sala d'Exposicions de la Nau. C/de la Nau 2.

VI BIENNAL MARTINEZ GUERRICABEITIA. CONSCIENCIART

Mostra d'autors contemporanis amb compromís social.
Dies: Fins al 13 de gener.
Lloc: Drassanes. Plaça Juan Antonio Benlliure s/n.

ART I PROPAGANDA. CARTELLS DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Organitza: Vicerectorat de Cultura de la Universitat de València.
Dia: Fins el 31 de gener.
Lloc: Sala d'Exposicions de la Nau. C/de la Nau 2.

UNA VOLTA AL MÓN 50 ANYS DESPRÉS (AMNISTIA INTERNACIONAL)

Organitza: Vicerectorat de Cultura de la Universitat de València i Amnistia Internacional.
Dia: Fins l'11 de gener.
Lloc: Sala d'Exposicions de la Nau. C/de la Nau 2.

CONTRA LA TORTURA

Instal·lació de Juan Mar.
Organitza: Vicerectorat de Cultura de la Universitat de València.
Dia: Fins l'11 de gener.
Lloc: Sala d'Exposicions de la Nau. C/de la Nau 2.

'RATIO STUDIORUM'. UNA LLIBRERIA JESUÏTA A LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Organitza: Vicerectorat de Cultura de la Universitat de València.
Lloc: Sala Duc de Calàbria de la Nau. C/de la Nau 2.

DRAGO, MIL ANYS D'HISTÒRIA

El Jardí Botànic, que enguany compleix dos segles en el seu actual emplaçament, ofereix una mostra fotogràfica d'aquest arbre sagrat dels guaxes canaris.
Dia: Fins al 12 de gener.
Lloc: Jardí Botànic. Carrer Quart 80. Telèfon: 963 156 80 09

AULA DE CINEMA

CICLE DARREN ARONOVSKY

La posada en escena fantàstica i les històries al límit marquen aquest cicle dedicat a un dels joves autors consagrats després de rebre el premi al millor director en el Festival de Cinema Independent de Sundance.
Dia 16. Projectió de *Rèquiem per un*

somni (Requiem for a dream), de l'any 2000. Comentaris de Clarissa González i Santiago Barrachina. A les 10:30 i 18 hores a l'Aula Sanchis Guarner de la Facultat de Filologia.

TEATRE

'BLAU/TARONJA', DE JOE PENHALL

L'Espai Moma inicia la temporada amb una obra de Penhall, resident al Royal National Theatre de Londres, que critica durament el racisme i la hipocresia.
Durada: Fins al 20 de gener.
Lloc: Espai Moma. Carrer Platero Suárez 11.
Més informació: Al telèfon 96 365 49 02.

MORIR NO ÉS TAN FÀCIL

Direcció de Gemma Miralles. Amb José Blasco i Eva Cuevas. *Morir no és tan fàcil* ens mostra la trobada de dos personatges en un dels pitjors moments de la seua vida. I com, en eixa situació, pot aparéixer la passió més desesperada i profunda.
Dies: Del 9 al 27 de gener.
Horari: De dimarts a diumenge a les 20 hores.
Lloc: Sala Moratín. Edifici Rialto. Plaça de l'Ajuntament 17.
Més informació: Al telèfon 96 353 92 99.

ALTRES ACTIVITATS

CHEVERE PUB

El teu nou local de música llatina. Al carrer Juan Llorens 47. Retalla el requadre i et convidem a un *xupito*.

ESTUDIS BIBLICS SETMANALS

Organitza: Grups Bíblics Universitaris de València.
Lloc: A Blasco Ibáñez: Sala de Reunions, primer pis de l'Aulari III (al costat del CADE i el DISE). **Dia:** Els dimarts a les 15 hores. A Tarongers: A la cafeteria de la Facultat de Dret. **Dia:** Els dimecres a les 14 hores. A Burjassot: Al vestíbul de la Facultat de Matemàtiques. **Dia:** Els dimecres a les 13 hores.

CONEIXER EL JARDI BOTANIC

El Jardí Botànic ofereix als centres escolars diverses activitats educatives, tant exposicions com tallers, relacionades amb el món de la botànica. Per a més informació, preus i tallers, telefonueu al número 963 156 818.

ESCOLA CORAL LA NAU

Amb l'objectiu de desenvolupar la percepció auditiva i sensorial en els xiquets i xiquetes mitjançant la cançó, el Patronat d'Activitats Musicals vol crear l'Escola Coral La Nau, dirigida a infants de 6 a 13 anys. Més informació en www.uv.es/pam

CICLE ARTS EN PARAL·LEL AL PALAU DE LA MÚSICA

Cicle dirigit i coordinat per Ángeles

López Artiga. Conferència de Jaime Millàs, director i gerent de Teatres de la Generalitat Valenciana. Entrada lliure (aforament limitat).
Dia: Dimecres 16 de gener.
Hora: 19:30 hores.
Lloc: Sala Martín i Soler del Palau de la Música. Passeig de l'Albereda 30.
Més informació: 96 337 50 20.

INSTITUT VALENCIÀ DE CINEMATOGRAFIA. LA FILMOTECA

El cicle *Al voltant del Free Cinema: la tradició realista en el cinema britànic* ha programat una pel·lícula anglesa de culte: *El fotògraf del pànic (Peeping Tom)*, de Michael Powell, del 1960.
Dia: Divendres 11 de gener.
Hora: 20:15 hores.
Lloc: Filmoteca de la Generalitat Valenciana. Edifici Rialto. Plaça de l'Ajuntament 17.
Més informació: 96 353 92 98.

FORUM DE DEBATS

TAULA DE FORCES POLÍTIQUES I SINDICALS. 25 ANYS DESPRÉS

Amb la participació de Josep Guia, Vicent Soler, Cristina Peris i Doro Balaguer.
Dia 15 de gener. A les 19:30 hores a l'Aula Magna.

IMMIGRANTS: SOMNIS I REALITATS EN UN MON COMPARTIT

Taula redona sobre *Immigració, el públic i el privat*. Amb Francisco Beltran (Departament de Didàctica) i Bouaza Hakim Benfriha (immigrant marroquí). Modera: Carlos Calvo (Universitat de la Serena de Xile).
Dia 16 de gener. A les 19:30 hores a l'Aula Magna.

MUSICA

CICLE DE MÚSICA ANTIGA I BARROCA

Dia 10 de gener. *Música gaudere*, de Johann Sebastian Bach: àries de les cantates per a soprano, oboé i baix continu.
Dia 15 de gener. Capella de Ministrers (Carles Magraner, director) i Troubadours Art Ensemble (Gérard Zuchetto, director) interpreten *Amor, somni i bogeria*, cançons i danses medievals.
Hora: 20:15 hores.
Lloc: Palau de la Música. Passeig de l'Albereda 30.
Més informació: 96 337 50 20.

III CICLE DE CONCERTS DE RNE AL PALAU DE LA MUSICA

Unió Musical L'Horta de Sant Marcel·lí. Miguel Morella, director. Entrada gratuïta. Localitats limitades.
Dia: Diumenge 13 de gener.
Hora: 11:30 hores.
Lloc: Palau de la Música. Passeig de l'Albereda 30.
Més informació: Al telèfon 96 337 50 20.

EXPOSICIO

Philip Guston presenta d'‘Un sol alé’ a l'IVAM

MANUELA GARCIA

La mostra de Philip Guston presenta diverses etapes. Una primera amb influència de la pintura mural mexicana de Siqueiros, patent en el tractament formal de les figures i en els temes, de predomini social i polític, que es veurà reflectida en els murals que per a la Works Progress Administration del Federal Art Project de Nova York va pintar a la fi del 1935. En una segona etapa se sent atret pel moviment abstracte, però conservant el seu gust pels grans formats i per la figuració que no abandonarà mai per complet. Però és el 1968, aïllat en el seu estudi de Woodstock, quan la seua obra sofreix un canvi radical, tot recuperant plenament de nou la figuració i creant teles d'un format més reduït en les quals torna a aparéixer la seua preocupació social i política. A partir d'ací desenvolupa un llenguatge totalment personal amb el qual interpreta la realitat que l'envolta i a la qual no pot romandre alié. A través de les seues icones, Guston ens mostra de forma simbòlica el seu concepte del món, és com si estiguérem davant d'una tira de còmic. Són quadres que conviden a una segona lectura més profunda. L'exposició presenta un total de 29 obres sobre tela i 20 dibuixos. Vint-i-huit d'aquests quadres van ser realitzats per Guston "d'un sol alé", en un colp d'inspiració, ràpidament i sense retocs i componen una sèrie d'imatges que solien venir-li a la ment a la nit i que ell plasmava abans que s'esvaïren. Aquestes pintures es mostren al públic per primera vegada, ja que fins ara estaven en mans de la família o d'alguns particulars, amics íntims de Guston.

L'exposició es completa amb una selecció de dibuixos amb poemes de la seua dona i companya, Musa McKim, en els quals el text i el dibuix constitueixen una identitat indivisible.

El magnífic catàleg reproduceix totes les obres i inclou dos assajos, de Fernando Gómez Aguilera i Manuel Padorno, així com textos a càrrec dels comissaris de la mostra, María Jesús Folch i Kosme de Barañano. La mostra estarà oberta fins al 3 de març.

HISTORIA

John Stuart Mill, a l'horta valenciana

El filòsof anglés va visitar València el 1860 per la seua vocació botànica

M. R. B.

A la prolífica vida de John Stuart Mill (1806-1873), l'empirista anglés més conegut del segle XIX, cal afegir una faceta més: la botànica. "Mill va visitar València en la primavera del 1860 i ho va fer com a botànic. Aquesta ciència el va enganxar i, potser, si haguera nascut hui, podria haver sigut també naturalista".

Aquestes dades inèdites sobre la vida de Mill els aporta Antoni Blanquer, un professor de Biologia Vegetal de la Universitat Cardenal Herrera-CEU de València que ha començat a indagar en l'activitat botànica de Mill: "El pare de Mill, James, el va fer seguidor de la filosofia de Jeremy Bentham, oncle del gran botànic George Bentham, qui va estimular la seua vocació durant el viatge als Pirineus el 1821", explica aquest professor de Cocentaina.

ACTIVITAT BOTÀNICA DE MILL. Però l'activitat botànica d'aquell xiquet superdotat intel·lectualment –als tres anys va aprendre grec i als huit era capaç de llegir en llatí– no fou passatgera. L'escriptor, economista, filòsof, arrestat per propagar mètodes de control a la natalitat i membre del Parlament britànic, va prosseguir amb la botànica de manera intermitent, publicant estudis entre 1852-1858, període que va coincidir amb una tuberculosi, sofrida per ell i la seua esposa, Harriet Taylor. Una relació molt popu-

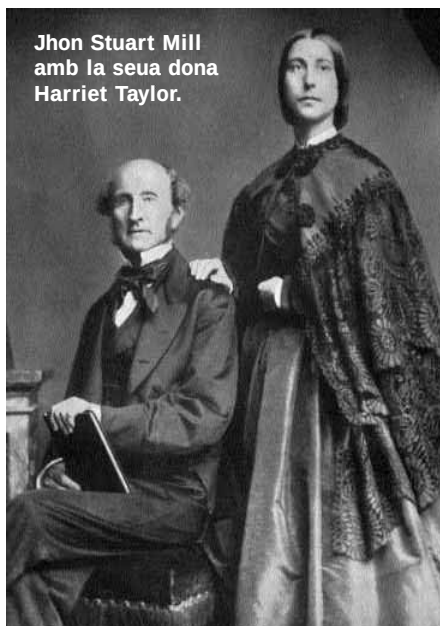
lar en l'època victoriana, perquè Stuart Mill, enamorat perdudament als vint-i-tres anys d'aquesta dona casada de l'alta societat, va esperar la mort del seu marit per a casar-se amb ella. Taylor va tindre una influència clau en la seua obra, sobretot estimulando les activitats en pro del feminisme.

"Quan va morir la seua dona va vindre a Espanya acompanyat de la seua fillastra i tretze anys després va morir a Avinyó, després d'una eixida al camp", insisteix Blanquer. "No obstant això, la seua contribució científica a la flora valenciana no és el més important, encara que està perfectament justificat perquè quan ell va visitar València no hi havia cap tractat complet sobre la flora espanyola".

Per a classificar espècies, Mill es basava en la flora de França, un mètode limitat: "A Espanya hi ha espècies endèmiques que no hi ha a l'Estat veí. Els països del sud del Mediterrani són els més rics en biodiversitat. La península ibèrica té més de cinc mil plantes espermatòfites o superiors".

MERAVELLAT PER LA FLORA VALENCIANA. La impressió que Mill va emportar-se d'Espanya va ser excel·lent: "Difícilment hi haja un altre país a Europa amb la preciosa flora valenciana", comenta l'autor anglés, lamentant alhora la inexistència d'estudis sobre una flora local. Tanmateix, coneixia l'obra del gran botànic valencià Cavanilles, la qual valorava com a excepcional.

Segons Blanquer, durant el temps que Mill va estar a València va descriure les característiques de l'horta i del sistema de regadiu traçat pels àrabs, tot meravellant-se d'espècies per a ell desconegudes: "Potser algun dia els botànics anglesos puguin tornar els seus passos vers una regió encara no freqüentada per ells però que té molt d'interès". De moment, Blanquer aprofundirà en l'estudi i no descarta dirigir la seua mirada cap a Gran Bretanya, on potser el Jardí Botànic de Londres conserva algun plec de flora dissecada d'aquella visita de Mill a València.

Jhon Stuart Mill amb la seua dona Harriet Taylor.

INVESTIGACIO

Conferència de Bernat Sòria a la Universitat

REDACCIO

La Societat Valenciana de Ciències de la Salut ha organitzat una conferència de Bernat Sòria a la Universitat de València. Sòria, director de l'Institut de Bioenginyeria

de la Universitat Miguel Hernández, parlarà sobre *Possibilitats terapèutiques de les cèl·lules troncales*. La conferència tindrà lloc a l'Aula Magna de l'edifici històric del carrer de la Nau, el dia 17 de gener a partir de

les 20 hores.

Bernat Sòria és un pioner en la investigació en bioenginyeria i treballa en les possibilitats de curació de la diabetis del tipus I. Fa unes setmanes va anunciar que potser hauria d'abandonar el seu treball a Espanya i marxar a l'estranger, davant de l'escàs suport ací –i fins i tot el rebuig de determinats sectors– a la investigació amb cèl·lules embrionàries.

CURSOS CURRICULARS DE LLIURE ELECCIO

El Servei d'Esports obri l'oferta de formació

REDACCIO

L'Àrea de Formació Físico-esportiva obri el proper dia 14 de gener el termini de matrícula

dels cursos curriculars de lliure elecció per a aquest segon quadrimestre.

Uns quaranta cursos completen l'oferta que arreplega diverses modalitats esportives, des de descens de barranc, jocs malabars, caiac polo, piragüisme al mar, iniciació al busseig en apnea, iniciació al rem, balls llatins, vela llatina, noves tendències de preparació física en el bàsquet i en el futbol, alimenta-

ció i nutrició en els esportistes, esport d'aventura o influència de la música en les habilitats esportives, entre altres.

La realització dels cursos suposa tres crèdits de lliure elecció. Els interessats poden fer la matrícula a través d'Internet en l'adreça www.uv.es/sesport o en el mateix Servei d'Esports al carrer Menéndez y Pelayo 19. Per a més informació, es pot telefonar al 96 398 32 33.

MAGDA R. BROX

La classe de sevillanes ofereix rida pel Servei d'Educació Física i Esports de la Universitat de València esdevé un babel de llengües. El 31,5% de les matriculades són estudiantes estrangeres. De retruc, sembla que les alumnes aprofiten la seua estada a València per a endinsar-se en un dels trets més característics de la cultura espanyola.

Obrin la internacional filera Pamela Obertan, procedent de la Universitat de París 12, i Laia Antigoni, estudianta de la grega Universitat de Tessalònica. Al capdavant del quadre de ball del costat, les franceses Anne Jolivet i Vanessa Sasson estudien Medicina al Campus de Blasco Ibáñez.

L'arruixada d'estrangeres és variada. A la classe de sevillanes també n'aterren d'alemanyes, d'italianes, de finlandeses o de noruegues.

Estrangeres per sevillanes

Més del trenta per cent de les alumnes de les classes de sevillanes i dansa espanyola que s'imparteixen a la Universitat són Erasmus

De fet, si no fóra pel denominador comú del ball, faria l'efecte que estigueren en un laboratori de llengües o en una escola d'idiomes en miniatura. Un babel lingüístic que es manifesta sobretot als vestidors, on més tard es passa revista als últims avanços de la classe.

Les dotze estudiantes estrangeres, de les trenta-huit matriculades, asseguren que "ballar és una forma més d'integració" i volen que el seu pas per València servisca "per a escampar entre els nostres coneguts una part de la cultura espanyola". Pamela Obertan comenta que "el més paregut a les sevillanes i el flamenc que sona a França és el grup de supervendes Gipsy King. En arribar ací t'adones que la barreja del grup francès no és exactament flamenc o sevillanes". L'estudianta de Dret es pren a la valenta això d'aprendre sevillanes. En el seu país, bressol històric del ballet, ha estudiat jazz, funk i, sobretot, clàssic "de puntes". Ara s'acostuma a les notes andaluses i pretén ensenyar sevillanes a l'associació on dona altres ritmes.

La seua companya de ball, la grega Laia, confessa que no domina el mediterrani sirtaki, però que ja fa esplèndids cercles ballant sevillanes. A banda de la dificultat de trobar acadèmies on estudiar flamenc a Grècia, el preu sol ser molt més alt. Per això aprofita la seua estada per

a endur-se la dansa apresada. "Les meues amigues ja m'han dit que quan torne hauré de fer de professora". L'estudianta de Medicina desmitifica la necessària figura espanyola per a ballar sevillanes: "Em pense que és qüestió de caràcter i de predisposició personal", aclareix.

La francesa Anne no hi està totalment d'acord: "No sé si es notará, però la gent d'ací està més acostumada a escoltar una música amb un ritme molt difícil de seguir. No servix l'un, dos, tres i quatre fixos que sistematitzen en les classes de rumba o salsa". A la Universitat de París 13 Anne ballava precisament la música llatina tan de moda.

Vanessa, que també estudia Medicina i prové de la Universitat d'Estrasburg, va conèixer la francesa Pamela en les classes de sevillanes. Vanessa també és una apassionada del ball, té deu anys de clàssic a França. Tanmateix, tot i que el ball no li ve de nou, no li apassiona molt la proposta de Pamela: una exhibició cloenda de curs, perquè la resta d'estudiants puguen conèixer les activitats generades en el si de la Universitat. Aquesta pràctica, habitualment promoguda per associacions i membres de facultats franceses, es consolida per apropar a la comunitat universitària el ventall lúdic existent.

La professora María José Níguez està acostumada a rebre una allau d'estrangeres en les seues classes. "A més del ball, els contem tradicions i nocions històriques per tal d'implicar-les al màxim". Tal vegada per això totes coneixen la popular Fira d'Abril, on pensen acudir per assajar en directe coneixements suplementaris que també es poden aprendre en una universitat cada vegada més universal.

LA COLUMNA

Off-mili

Alfons Cervera

2

La mili ja no existeix i, no obstant això, encara hi ha joves a la presó perquè es van negar a complir-la. Conec algun d'aquests joves i en aquesta Universitat van caminar contant la seua història en unes jornades convocades amb ocasió de l'adéu definitiu a la mili obligatòria. Un d'ells, Òscar Cervera, quasi paísà meu i de la mateixa terra, estava en aquestes jornades i ara camina entre barrots, en una situació que és més kafkiana que el fet que un bon dia Gregor Samsa es convertira en un escarabat. No sé què passa en aquest país, però l'horror no s'acaba mai, sempre hi ha un deixant infame d'aquest horror que allarga la seua durada en el temps, en l'espai i en el sofriment de qui es va oposar a ell per coherència i sentit implacable de la dignitat i la justícia.

La mili ja és cosa del passat, diuen. Mentida.

La mili es va acabar i les presons acullen encara restes d'aquella barbàrie que, durant anys interminables, va convertir la gent en objecte d'una humiliació inaguantable. Com succeeix als teatres de l'off-Broadway, ací continuem representant un dels espectacles més singulars d'aquesta democràcia tan estranya: l'objecció de consciència, la insubmissió i la deserció de les casernes continuen a la presó. La mili ja és cosa del passat, diuen. Mentida. Els seus valors continuen enquistats en les ratlles venjatives d'una justícia anacrònica i maleïda en molts assumptes, però moltíssim encara en els militars. No vas voler ser soldat de la pàtria, doncs et vas a assabentar del que val una pinta!: això diuen els carcellers d'Òscar i els seus companys. Encara que la pàtria ja no se la crega ningú i aquests carcellers siguen com mòbies cantant inútils cançons als peus de les seues estàtues ridícules.

